

de råd, der kommer fra dette uafhængige institut?

Hvis man nu kommer frem til, at den billigste måde overhovedet til at reducere kvælstofudledningen er en kvælstofgift, vil Venstre så støtte det, så vi kan være sikre på, at der er fuldstændig sammenhæng mellem de anbefalinger, det nye institut kommer med, og det, vi forsøger at få gennemført her i salen?

Mikael Skou Andersen fra DMU siger netop, at en af grundene til, at både Vandmiljøplan I og Vandmiljøplan II blev så fantastisk dyre, var, at vi ikke lyttede til økonomerne, fordi det ganske enkelt ikke var politisk muligt bare at gøre det, økonomerne anbefalede os.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Til fru Elsebeth Gerner Nielsen vil jeg sige, at pointen i oprettelsen af instituttet er jo netop, at det skal fremlægge alternative forslag, så man kan prioritere, og derfor kan man ikke gøre det, som fru Elsebeth Gerner Nielsen lægger op til: bare tage det, der kommer. Der kommer forskellige forslag, og så skal man jo gøre det for radikale lidt vanskelige at tage stilling og vælge, og det er dét, vi vil gøre i Venstres folketingsgruppe. Vi vil sætte os ned og se på: Hvad er det for nogle forslag, hvad er det for nogle prioriteringer, dette institut lægger frem som baggrund for en bedømmelse af, hvad der skal træffes beslutning om i Venstres folketingsgruppe og senere i regeringen?

Der kommer oplæg til os, og pointen, det centrale er, at vi får noget, vi kan arbejde med, noget, vi kan prioritere. Derfor kan man ikke sige, at vi bare skal tage det, der kommer, som en enydig ting. Der vil komme forskellige alternativer, og det er jo det, der er det vigtige, så vi har noget at vælge imellem og kan få lavet en ordentlig politik på miljøområdet.

Formanden:

Hr. Thulesen Dahl som ordfører.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Efter debatten i dag er der ingen tvivl om, at regeringens med sindsro kan gå morgendagen i møde.

Vi har jo fået at vide, at i morgen vil man offentliggøre den lange række af navn og råd og udvalg osv., som regeringen vil foreslå nedlagt, og med den iver, der er for at undgå at få oprettet et nyt institut på miljøområdet, kan man for-

udse, at der vil være et kæmpeflertal her i Folketinget for virkelig at få ryddet op og få nedlagt en masse af de institutter og udvalg og nævn, der skal rådgive om alverdens forskellige forhold. Det må vel være konsekvensen af det, der er nævnt.

Når man tager udgangspunkt i den fanfare af beskyldninger, der er imod det kommende miljøinstitut, kan man ikke undgå at tro andet, end at det miljøinstitut virkelig må være et organ, der får magt og virkelig får mulighed for at sige: Sådant og sådant skal tingene udvikle sig på miljøområdet, og sådan er det bare. Men det er jo ikke det indtryk, man får, når man læser aktstykket om miljøinstituttet eller læser svarene på de 45 spørgsmål, tror jeg, der er kommet fra Finansudvalget. Næh, her handler det om, at man opretter Institut for Miljøvurdering, som skal vejlede, som skal rådgive og som på eget initiativ skal komme med vurderinger af, om man nu får mest miljø for de penge, man sætter ind. Og se, så har vi at gøre med noget helt andet end det, man umiddelbart kunne få indtryk af, når man hører debatten.

Når man ser, hvem der er så stærke modstandere af, at der bliver lavet et sådant rådgivende organ, som kan komme med sådanne vurderinger, får man den mistanke, at der er nogle, der er frygtelig nervøse for, at der er andre, som kunne komme med det synspunkt, at vi faktisk kunne have fået meget, meget mere miljø for de milliarder af kroner, der er pumpet ind i miljøsektoren de seneste år, og at der er nogle, der måske har et politisk problem, fordi der er andre, der får mulighed for at komme på banen med noget alternativt tænkning. De resultater, miljøinstituttet i givet fald vil komme med, kan jo danne basis for politisk debat her i Folketingssalen, og så kan vi vurdere ud herfra og fra andre rådgivninger, om vi synes, de er rigtige og fornuftige.

Regeringen mener, det er vigtigt med dette miljøinstitut, og at det er vigtigt at få sat fokus på et område, der i alt væsentligt er belyst med Finansudvalgets spørgsmål nr. 5, som lyder: »Hvad er succeskriteriet for instituttets virksomhed?«. Svaret er: »Det væsentligste succeskriterium for det nye institut er, at det bidrager til, at vi i Danmark i fremtiden får mest muligt miljø for pengene.«

Det budskab er Dansk Folkeparti enig i. Det er utrolig væsentligt, at vi i den kommende tid får sat fokus på det, også af hensyn til betalerne. Dem har man ikke haft synderlig respekt for gennem de sidste år, men det får man forhåbent-